

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 598

PHẢI NÊN TRÂN TRỌNG, PHẢI NÊN NỖ LỰC TINH TẤN

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h50' sáng thứ Sáu ngày 30/07/2021.

Chúng ta phải nên trân trọng nhân duyên khó được, nhân duyên được làm thân người, nhân duyên được gặp Phật pháp. Đây là nhân duyên không dễ gì có được, cho nên chúng ta phải nên trân trọng, phải nên nỗ lực tinh tấn. Hòa thượng nói: *“Các vị xem, Phật Bồ Tát không ngừng nỗ lực tinh tấn, dù việc lớn hay việc nhỏ cũng đều hết sức dụng tâm. Chỉ có phàm phu chúng ta lười biếng, giải đãi, chệnh mảng, sơ sài qua loa. Tâm phàm phu chúng phân biệt chấp trước. Tâm của các Ngài chân thành, bình đẳng”*.

Thầy thể hội sâu sắc câu nói của Hòa thượng. Phật Bồ Tát đối với mình thì luôn luôn làm ra biểu pháp tốt nhất, đối với chúng sanh thì tận tâm tận lực. Hòa thượng nói: *“Bạn chậm thành tựu một ngày thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ”*. Đối tượng của Phật Bồ Tát là chúng sinh đau khổ. Làm sao mà có thể để tâm chệnh mảng, sơ sài, qua loa! Phải luôn luôn ở trạng thái phấn đấu, nỗ lực, tinh tấn.

Chúng sanh là nói chung, trong đó có Tổ tiên, thân bằng quyến thuộc của chúng ta, Ông bà Cha Mẹ nhiều đời của chúng ta. Họ đang ở cõi khổ, đang trông chờ sự cứu giúp của chúng ta, đang nương nhờ phước lành từ sự tu tập của chúng ta. Người xưa nói: *“Nhất nhân hành đạo, cứu huyền thất”*. Một người tu hành nỗ lực nghiêm túc thì gia tiên chín đời được siêu thoát. Để họ có thể siêu thoát thì chúng ta phải có lực tu hành như thế nào? Có thể chệnh mảng được không? Ngày ngày chúng ta đang bất hiểu, ngày ngày chúng ta bất kính với cửu huyền thất tổ. Cửu huyền thất Tổ ngày ngày mong chờ chúng ta nhưng chúng ta thờ ơ, nhờn nhờn. Đó là bất hiểu. Phật Bồ Tát ngày ngày mong chờ chúng ta thành tựu để thay mặt Phật, đem giáo huấn của Phật đến với chúng sanh khổ nạn. Nhưng chúng ta thờ ơ, đó là bất kính. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới của Hiếu Kính. Người bất hiểu bất kính có về được đến Thế giới Tây Phương Cực Lạc không?

Chúng ta so với chúng sanh thì cũng tốt lắm rồi, nhưng Phật Bồ Tát không chỉ muốn chúng ta tốt mà còn muốn chúng ta mau mau thành Phật. Phật Bồ Tát không hề có một chút ghen tị với chúng ta, không hề muốn độc tôn. Những bậc Thầy của chúng ta luôn mong muốn chúng ta thành tựu. Hòa thượng sau hơn 60 năm bôn ba trên thế giới, đem giáo huấn của Tổ tông đánh thức mọi người, bây giờ sức tàn lực kiệt nhưng Ngài vẫn cảm thấy những việc làm của Ngài chưa đủ, chúng sanh vẫn chưa nhận ra phải quý tốt xấu.

Hòa thượng nói: **“Giáo huấn của Tổ tông đã bị gián đoạn hơn 200 năm rồi. Con cháu bỏ đi giáo huấn của Tổ tông thì tương lai phải nhận lấy kết quả vô cùng thê thảm, khổ không nói ra lời”**. Ngài dùng phương tiện vô cùng khéo léo để nhắc nhở con cháu đời sau. Ngài không những nói trong nhóm nhỏ mà lên cả diễn đàn Quốc tế Liên Hiệp Quốc để chứng minh rằng giáo huấn của người xưa có thể giúp gia đình hạnh phúc, xã hội an định, thế giới hài hòa. Hòa thượng nói: **“Các người có Tổ tiên tốt như vậy mà tại sao lại bỏ đi giáo huấn của Tổ tiên mấy trăm năm rồi!”**. Ngài giảng giải, Ngài làm ra điển phạm, Ngài làm thay đổi phong khí của cả xã hội. Nơi tiếp nhận giáo huấn của Tổ tiên, con cái hiếu kính Cha Mẹ, vợ chồng không bất hòa, không ly hôn, người với người sống với nhau bằng tâm chân thành, sự quan tâm yêu thương. Người lái tắc xi được trả dư tiền nhưng họ cảm ơn và không nhận, đó là tâm của kẻ sĩ, tâm của người quân tử. Nhà dân không cần khóa cửa.

Năm trước, khi Ngài bệnh nặng sắp ra đi. Ngài nói: **“Tôi chưa đi được vì mục đích làm giáo dục của tôi chưa xong”**. Hơn 60 năm bôn ba, một mặt Ngài làm giáo dục, một mặt Ngài không ngừng nhắc nhở chúng ta tu tập pháp môn niệm Phật, chứng minh rằng pháp môn niệm Phật thù thắng không thể nghĩ bàn. Suốt bao nhiêu năm qua, Ngài giảng bao nhiêu Kinh giáo nhưng luôn luôn một câu **“A Di Đà Phật”** niệm đến cùng. Cả một đời, Ngài dùng khẩu giáo và thân giáo, trân trọng quý tiếc sinh mạng, nỗ lực tinh tấn đem giáo huấn Thánh Hiền truyền tải đến muôn nơi.

Tựa đề của bài học hôm nay khiến Thầy rất cảm xúc. Phải nên trân trọng, phải nên nỗ lực tinh tấn. Hòa thượng nói: **“Ta chặm một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ”**. Thân bằng quyến thuộc, cửu huyền thất tổ, nhiều đời nhiều kiếp có mấy người biết Phật pháp. Thầy có 7 - 8 người em nhưng chỉ có vợ chồng của một người em biết đến Phật pháp, nhưng không phải là chánh pháp. Họ luôn có tâm mong cầu, họ đang đi sai đường. Họ đang làm Thầy, đang làm giáo chủ nhưng chưa bao giờ quan tâm đến Mẹ, chưa bao giờ quan tâm đến cuộc sống của Mẹ, luôn tự tư ích kỷ, chỉ làm giàu cho bản thân. Mấy tháng nay dịch bệnh, có thêm một người em vào nghe Thầy giảng và cảm thấy Thầy giảng rất hay. Nhìn lên các chú, các bác, các cô, các dì cũng không ai tu. Họ bị bệnh khổ mà chết thê thảm, không có ai thiện chung. Đa phần họ đều bị ung thư, bị bệnh mãn tính, trước khi rời khỏi cõi trần, họ đều chết trong trạng thái khủng khiếp. Chúng ta thấy rõ nhưng không biết làm thế nào.

Có phải chúng ta đang ngày ngày bắt hiểu, ngày ngày bắt kính không? Chúng ta đã tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát, đã tiếp nhận giáo huấn của Thánh Hiền nhưng chưa làm tốt, chưa làm ra điển phạm, chưa làm ra tấm gương để mọi người học tập & làm theo. Họ chưa được giáo dục cho nên bắt hiểu, bắt kính. Họ có lỗi, không có tội. Chúng ta có tội vì chúng ta biết nhưng vẫn không làm theo.

Thầy chính mắt chứng kiến Ba của Thầy chết rất đau khổ lúc ông 42 tuổi. Ông bị ung thư gan cổ trướng, bụng to như cái trống, người chỉ có da bọc xương. Hai tay của ông lúc nào cũng run rẩy, không thể tự xúc cơm ăn. Ông nội của Thầy chết cực kỳ đau khổ. Vì không muốn mọi người xung quanh phải khổ vì mình nên Ông đã tự vẫn mà chết. Đêm đó, Thầy ở chung phòng với Ông. Thầy nghiêm túc hồi tưởng lại kỷ niệm với Ông nội & Ba. Thầy

nhận ra chúng ta không quý tiếc sinh mạng, ngày ngày chúng ta bê tha, chúng ta đang phụ sự mong đợi của Cha Ông. Như vậy có phải là chúng ta bất hiếu không?

Chắc chắn hiện giờ họ vẫn đang ở trong cõi khổ. Thầy rất ghen ngào. **“Chúng sanh thêm một ngày đau khổ”**, **“chúng sanh”** không chỉ bao gồm thân bằng quyến thuộc của chúng ta mà gồm tất cả chúng sanh ở khắp các tầng không gian. Họ đang đau khổ, đang mong chờ chúng ta thành tựu để họ nương nhờ công đức, phước báu. Chúng ta không gửi đến cho họ công đức, phước báu, mà lại còn gửi thêm tội nghiệp để họ càng khổ thêm. Mỗi một năm cúng giỗ, người ta sát sinh, hại vật, đánh lộn, uống rượu, ăn thịt. Hơn chục năm nay, Thầy dùng sức mạnh của anh cả để làm chủ cục diện. Thầy tổ chức cỗ chay để làm giỗ Cha.

Phật pháp đến ngày hôm nay đã hơn 2500 năm, chúng ta rất may mắn gặp được Phật pháp. Chúng ta có phước báu lớn, được một vị Thầy cả cuộc đời làm ra điển phạm, cải đổi vận mạng. Đời sống của Hòa thượng, tất cả những điều Ngài nói và làm đều tương ứng với Phật. Chúng ta có một sự truyền thừa vô cùng tốt đẹp nhưng chúng ta chỉ làm cho dễ coi. Phật Bồ Tát ngày ngày không ngừng tinh tấn. Chúng ta ngày ngày không ngừng tinh tướng. Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới Phổ Hiền, là thế giới của Hiếu Kính. Người bất hiếu bất kính là tội đồ. Chúng ta là tội đồ mà còn muốn vãng sanh Thế giới Tây Phương Cực Lạc để làm Phật!

Chúng ta không nên quá bi lụy, bi ai! Thánh Hiền rất từ bi. Các Ngài dạy: **“Nhân phi Thánh Hiền, thực năng vô quá. Quá nhi năng cải, thiện mạc đại yên!”**, **(Người không phải Thánh Hiền, ai mà không có lỗi. Có lỗi mà biết sửa, không có gì tốt bằng!)**

“Lãng tử hồi đầu, vàng không đổi”. Chúng ta phải cố gắng làm lãng tử hồi đầu, chứ không làm kẻ tội đồ. Chúng ta đừng thấy mình là tội đồ thì không cố gắng nữa mà càng chệnh mảng hơn. Như vậy thì chúng ta càng sai.

Người xưa nói: **“Người là trượng phu, chúng ta cũng là trượng phu”**. Chúng ta cũng là Phật nhưng là Phật đang mê muội, đang chìm đắm trong tài sắc danh thực thù, tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn.

Hòa thượng nói: **“Cõi người khổ nhiều hơn vui nhưng dễ dàng giác ngộ. Tập khí phiền não lôi kéo chúng ta, khiến chúng ta trở thành tội đồ, trở thành bất hiếu bất kính nhưng cơ hội giác ngộ rất cao. Cõi Trời vui nhiều khổ ít. Khi họ hết phước thì mới bắt đầu khổ”**.

Chư Thiên năm tướng suy hao, báo hiệu sắp hết phước Trời, chuẩn bị đọa lạc, tái sinh xuống các cõi giới thấp: Hoa trên đầu héo úa, thân người phát ra mùi hôi, người không phát ra ánh sáng... Họ biết họ sắp đọa lạc nhưng không dễ gì giác ngộ. Phật không đến cõi Trời mà đến thế gian này để thị hiện thành Phật vì chúng ta dễ giác ngộ, người cõi Trời không dễ gì giác ngộ.

Ba đường ác khổ nhiều hơn vui, khổ liên miên, khổ vô cùng tận, khổ đau bức bách, không có tâm trí nào để tiếp nhận Phật pháp, rất khó giác ngộ. Chúng sinh ở ba đường ác khó mà giác ngộ.

- **Địa Ngục là hỏa đò.** Chúng sinh lúc nào cũng luôn cảm thấy bị thiêu đốt, không có tâm nghe Pháp, rất khó giác ngộ.
- **Ngạ Quỷ là đao đò.** Chúng sinh lúc nào cũng cảm thấy đang bị truy sát, tâm nghi ngờ, rất khó giác ngộ.
- **Súc Sanh là huyết đò.** Cõi súc sanh máu đổ đầu rơi, con vật lớn ăn con vật bé, ăn nuốt tàn sát lẫn nhau. Trong tâm của chúng ngày ngày chỉ nghĩ đến ăn, ăn rồi sinh đẻ liên tiếp. Hồ điều hòa ở khu nhà Thầy cá sinh trưởng vô cùng nhanh, vô cùng nhiều. Thầy ngày ngày cho chúng ăn, ngày ngày quy y cho chúng, bảo vệ môi trường sống trong lành & an toàn cho chúng, kết duyên lành với chúng, mong chúng thoát khỏi cõi súc sanh.

Nhà Phật có câu: **“Phú quý học đạo nan. Bần cùng học đạo nan”**, giàu sang học đạo khó, nghèo khổ học đạo cùng khó.

Hòa thượng nói: **“Cõi Người chân thật là đáng quý. Trong ba đường thiện thì cõi Người dễ giác ngộ. Con người chúng ta dễ gặp được Phật pháp, dễ gặp được giáo huấn Thánh Hiền. Đích thực chúng ta nhiều đời nhiều kiếp thiện căn phước đức sâu dày. Ngay đời này duyên đã chín muồi cho nên chúng ta gặp được Phật pháp, nghe được Phật pháp, nghe một cách hoan hỷ, lại còn phát tâm tín nguyện, thực hành, làm theo. Vậy thì rất khó được! Càng khó được hơn là chúng ta gặp được Chánh pháp. Thời kỳ Mạt pháp mà gặp được Chánh pháp thì không hề dễ dàng. Thế gian ngày nay, tà sư nói pháp như cát sông Hằng. Tà sư không chỉ là một người nào đó, mà là những thứ tà nhiễm, tin tức tà nhiễm, hình ảnh tà nhiễm, sát đạo dâm vọng. Chúng ta có thể nghe được Chánh pháp, chân thật là rất may mắn, như trên “Kệ Khai Kinh” nói: “Trăm ngàn muôn kiếp mới được gặp”. Chúng ta phải nên nỗ lực, phải nên trân trọng, quý tiếc nhân duyên này”**.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!